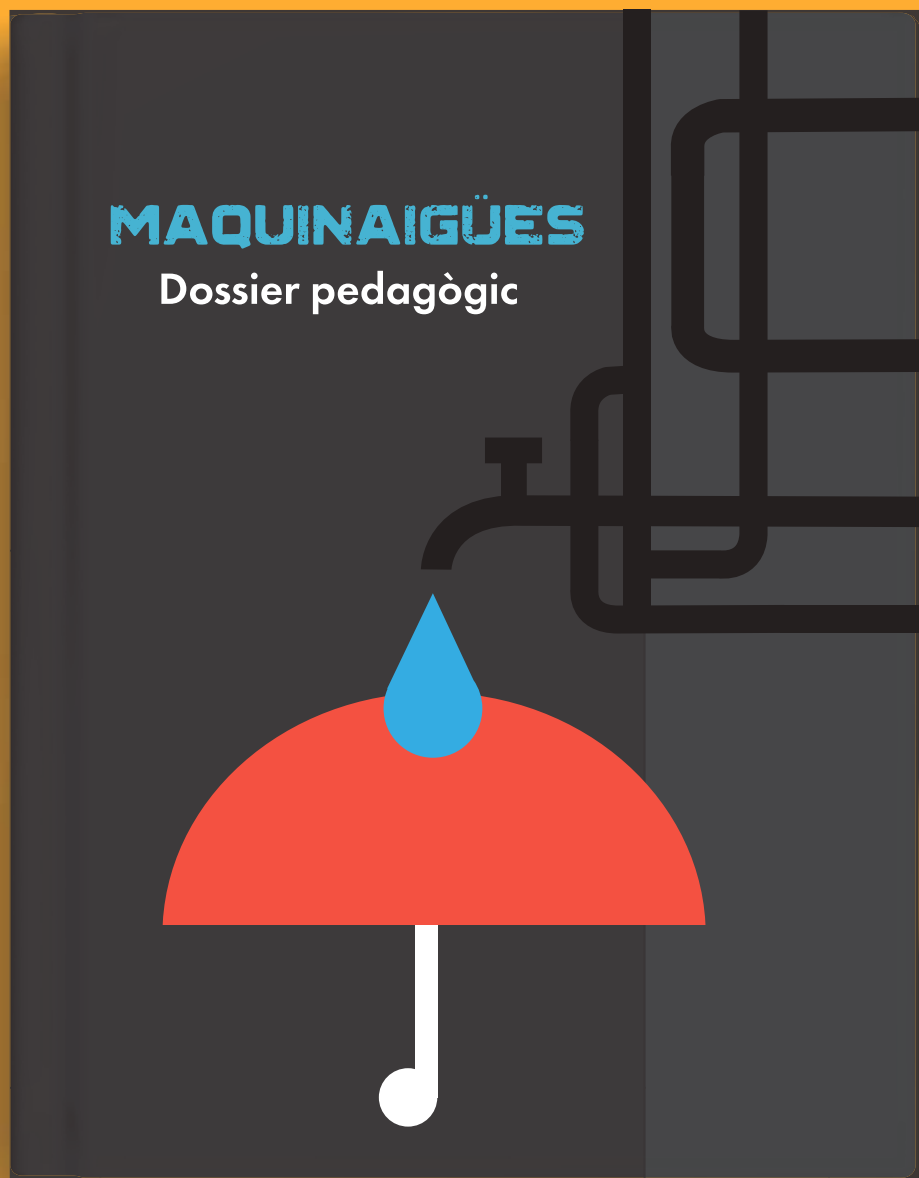

LA TRESCA
i la verdesca

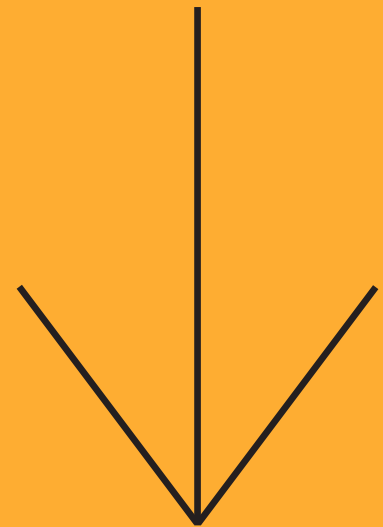
Us presentem el dossier pedagògic del darrer espectacle de La Tresca.

Un concert on la llum i la música es posen al servei d'una història.

Aigua i civilització.
Natura i màquina.

Benvinguts i benvingudes a Maquinaigües!

BAIXEM!

MAQUINAIGÜES

l'espectacle

Un gest tan senzill

I tan quotidià com és obrir una aixeta representa tota una aventura amagada, una aventura que podria començar fent-nos petits i escolant-nos per dins l'aixeta recorrent tubs i canonades. Maquinaigües comença aquest viatge a l'inrevés, des de les profunditats d'un aquífer.

La màquina i l'ésser humà, la natura i la tecnologia són els pilars d'aquest concert teatralitzat dirigit per **Guillem Albà**.

L'univers maquinaigües

Maquinaigües és un disc, però també és un conte il·lustrat per **Noemí Villamuza**, alhora és un espectacle.

De fet, Maquinaigües és un univers d'aigua i tecnologia on cadascun dels seus projectes pren camins independents amb un punt de trobada, les cançons.

Aquest petit univers va néixer l'any 2008, quan el **Museu de les Aigües de Cornellà** ens va encarregar la producció d'un espectacle fet a mida, ja que l'any 2009 tenien previst celebrar el centenari de la Central de Cornellà, on està ubicat el Museu.

La Tresca vam produir un concert sota la direcció de **Iolanda Llonçó**, de Xiriquiteula Teatre, Maquinaigües 1909, amb composicions fetes expressament i casides amb una teatralització que recreava la vida dins aquella central a principi del segle XX. El fil conductor era l'aigua i el seu recorregut al llarg de la central, des que era extreta amb pous de l'aqüífer del Llobregat fins que arribava a les cases de la gent.

Passats més de 10 anys, La Tresca i la Vardesca hem volgut recuperar aquell material i reprendre'l com a punt de partida per a la creació d'un espectacle nou, un concert teatralitzat per a teatres i sales.

Sinopsi

Tres personatges a méspluc d'un paraigua comencen un viatge a la recerca de l'aigua, una aventura musical que els portarà sota terra, els farà experimentar les dures condicions de treball en una central de bombeig d'aigua i finalment els durà a casa amb les comoditats de tenir l'aigua domesticada.

L'espectacle segueix el recorregut de l'aigua que surt de les profunditats de l'aqüífer d'un riu, passa pels pous que la pugnen fins a la Central des d'on és bombejada cap a tota la ciutat, i arriba a les cases de la gent que la utilitzarà en el seu ús quotidià de beure, cuinar, rentar-se, etc. i que la deixarà marxar, aigüera avall, sense més.

Aquest concert parla de l'aigua des d'una òptica molt humana, de la duresa de la feina dels obrers de principi del segle XX, de les relacions que s'establien en aquella societat o del que va suposar el fet que l'aigua corrent arribés a la ciutat.

L'AIGUA QUE ES VEU (l'escenografia)

Hem volgut omplir l'escena d'aigua, d'una aigua que es pugui veure i no tant beure, i per això hem omplert l'escenari de llum. De vegades te la imagines, d'altres es torna radiant, però sempre és present. Per poder omplir l'escenari d'aigua lumínica hem volgut simplificar tots els elements escenogràfics. Amb tres dipòsits d'aigua, un pamigüa, quatre eines i els instruments musicals en teníem prou per deixar espai a aquesta aigua lluminosa.

Cerquem l'aigua, l'extreiem, la bombegem, la canalitzen i la usem, tot sense vessar-ne ni una gota.

L'AIGUA QUE SE SENT (les cançons)

La Tresca fem cançons. És la millor manera que tenim per explicar històries, i Maquinaigües és una història on cada cançó es responsabilitza de cada moment. "Aigua" és el preàmbul, "Aquífer" és el motor que ens impulsa a iniciar l'aventura, "Pau" és el moment d'arriscar-sos, d'endinsar-nos en les profunditats de la terra, "Treballa" ens diu que no tot són flors i violes en qualsevol història, "Blau" és el moment en què assolim el repte, i finalment, "Gota" és el moment del retorn a l'origen amb el bagatge incorporat i l'experiència a l'ànima.

La Tresca sempre hem intentat tenir cura i respecte pel nostre públic, les famílies, i per això intentem cuidar la música i les lletres que els oferim. La música de Maquinaigües és trista, melancòlica, fins i tot un pèl fosca. I és així perquè a l'hora d'endinsar-nos en l'univers Maquinaigües, fa més de 10 anys, les cançons van néixer així. Per respecte a aquestes cançons, avui, una dècada més tard, les volem oferir tal com van néixer, sense deixar-les influenciar per les modes i tendències actuals, igual d'efimeres que l'aigua.

El paisatge sonor i les músiques de Maquinaigües incorporen una gamma d'instruments que van des dels més contemporanis i associats a la música moderna fins a altres de tradicionals i objectes quotidians, propis de la cultura popular.

L'AIGUA QUE S'INTUEIX

(la poesia i l'humor)

La Tresca i la Verdesca ens sentim còmodes amb la poesia, i si té unes gotes d'humor encara ens hi trobem millor. Ens agraden les cançons i històries que tenen més d'una i de dues interpretacions, les músiques que demanen ser escoltades més d'una vegada si vols entrar al seu univers. Per això vam triar Guillem Albà a l'hora de dirigir l'espectacle, pel seu caràcter juganer i per la seva mirada de l'art poètic i divertit.

Maquinaigües pretén ser una proposta educativa des de lo subtil, lo poètic; s'allunya de les estructures didàctiques i pedagògiques tot i que esdevé didàctic i pedagògic. És el nostre tarannà i ens hi sentim a gust.

pou

aqüífer

treballo

gota

blau

aigua

Fitxa artística

Text: La Tresca i la Verdesca, Guillem Albà i Marc Angelet

Direcció: Guillem Albà

Ajudant de direcció: Carla Tóvias

Intèrprets: Claudi Llobet, Jordi López i Toni López (La Tresca i la Verdesca)

Disseny de llums: Anna Boix

Disseny de so: Nacho López

Vestuari: Nídia Tusal

Música: La Tresca i la Verdesca

Música: La Tresca i la Verdesca.

Claudi Llobet: Veu principal i cors,

guitarra elèctrica, charango i cubells

Toni López: Veu principal i cors, càntir,

guitarra acústica i cubells

Jordi López: Veu principal i cors, low whistle,

baix elèctric, càntir i cubells

Bases i loops: Xavier Batllés

Construcció d'utillatge: Clàudia Vilà

i Xavier Arbonés

Producció: Maria Barberà

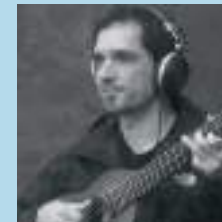

Anna Boix

Dissenyadora d'il·luminació dels espectacles en viu *Elena Zanzu*, *Ann Perelló*, *Glòria Ribera*, *Perfect Fatal Error*, *Opus Lírica*, *Big Bouncers*, *Silvia Capell*, *Coralines* i *Microcirc*.

Com a tècnica d'il·luminació ha treballat amb La Fura dels Baus, Els Amics de l'Òpera de Sabadell, Guillem Albà, Roser López Espinosa i Big Bouncers, entre altres.

També és tècnica de teatre al Liceu, el Teatre Nacional de Catalunya i el Teatre Akadèmia. Actualment, al Teatre Principal de Vilanova.

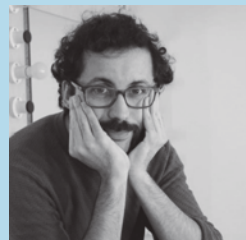

Ignacio López

Músic especialista en folk: Os Verjalhudos, La Bergüenza i O Jarbanzo Negro, entre d'altres.

Productor artístic, músic, compositor i director: *Proyecto Petit* y su *Orquesta Sinfónica de Rumba del Raval*, *Winnipeg*, *VoloV*, *Els Nostres Fills*, etc. Director musical de gales i espectacles inaugurals. Músic i compositor de la banda sonora dels curmetratges *Confía* (Almendra Salazar) i *Una oportunidad* (Gabriel Tizón).

Premi Festival de Teatro de Ciudad Rodrigo i Premi Zirkòlica al millor espectacle de carrer amb VoloV.

Guillem Albà

Actor i clown, entre d'altres. Fundador de la companyia Guillem Albà, amb *Sketchofrenia*, *Flirt*, *Trau*, *Marabunta*, *Pluja*, *Calma!* i *Jaleiu*.

Ha dirigit diferents espectacles de teatre, dansa i circ.

També ha dirigit els espectacles de música a de Love of Lesbian, Txarango i la Balkan Paradise Orchestra.

Ha treballat al teatre amb Titzina Teatre i Àngel Llàcer, a la ràdio (RAC1) a *La Segona Hora* i *Islàndia*, i ha fet televisió (TV3) presentant *El Llenguado* i *Celebrem!*

Premi MAX'21 per la direcció de Canto jo i la muntanya balla, Premi del Públic de FiraTàrrrega, Premi del Públic de Mostra Igualada, Premi del Públic a la Fira de Titelles de Lleida.

Carla Tóvias

Intèrpret. Com a actriu de teatre ha treballat a *Todas las flores*, *El Carnaval dels animals*. Assessora de moviment i ajudant de direcció a *Encara hi ha algú al bosc*, *Una galaxia de lucièrnagas*, *Tránsitos*, *20XX*, *L'amic retrobat...* En dansa ha estat creadora i intèrpret de *Altres*, i intèrpret de *Hippos* i *El cercle*.

També ha estat programadora d'espectacles i tallers, ha fet lectures dramatitzades, i ha estat mim de silenci, professora de teatre per a infants i professora de teatre i moviment.

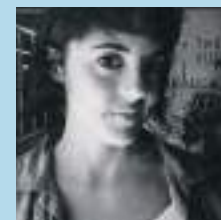

Nídia Tusal

Llicenciada en disseny de moda i postgraduada en vestuari de teatre, cinema i televisió.

Comença la carrera al costat de diverses figurinistes com Maria Araujo, Míriam Compte i Nina Pawlowsky.

Ha dissenyant vestuari teatral a Barcelona i ha treballat per tot el món dissenyant i assistint vestuaris d'òpera. Els últims dissenys que ha signat són els de *Canto jo* i *la muntanya balla*, *La Cabra o qui és Sylvia*, *Els Subornats*, *Eva contra Eva*, *Les croquetes olvidades*, *La guerra no té rostre de dona* i *Jaleiu*.

Clàudia Vilà

Artista i escenògrafa independent, centrada en l'exploració de la dramaturgia de l'espai i la seva transformació. Ha col·laborat amb TeatreNu, Institut del Teatre, Mos Maiorum, La Vaca Coworking, Fringe Festival (Madrid), TNT Terrassa, Sala Atrium de Barcelona, Nu, Antic Teatre, EICTV, NunArt (espai de creació), Volksbühne am Rosa-Luxemburg Platz, IKEA Commin i Die Etage.

La mirada pedagògica

CICLE MITJÀ I SUPERIOR

Tot i que en sessions en programació familiar hem constatat que nens i nenes d'edats més menudes els ha estat una proposta artística significativa, creiem que les etapes de cicle mitjà i superior són les que poden treure més profit de l'espectacle Maquinaigües.

PARLEU, VIVENCIEU I CREEU

Parleu: En la nostra experiència com a companyia d'espectacles familiars amb més de 20 anys de trajectòria, hem constatat i podem afirmar que cada cop que una escola ha vist un espectacle de la tresca, i prèviament, els alumnes havien fet una mica de treball previ, l'espectacle ha funcionat d'una manera completa, establint vincles que van més enllà dels cognitius.

Us animem a que parleu amb els alumnes i que remeneu el botibull de coneixement previ que tenen sobre el tema que aniran a veure per tal que l'experiència d'anar al teatre, sigui completa i significativa i no només des dels continguts curriculars.

Vivencieu: Anar al teatre no és habitual, ho fem esporàdicament, veniu i gaudiu d'aquesta experiència que va més enllà de l'inici i final de l'espectacle, el contrast entre el silenci i l'expressió espontània d'una emoció individual i/o col·lectiva. La importància de l'experiència única que comporta el teatre on mai hi ha dues funcions iguals, a diferència del cinema, l'acció humana en directe. Creiem que tota aquesta experiència esdevé més educativa que els propis continguts de l'obra.

Creeu: Des d'aquest plantejament no us oferim un llistat de propostes didàctiques per treballar a posteriori. Us suggerim uns possibles continguts que es poden treballar des dels diferents àmbits i dimensions curriculars. Aquest continguts són molt oberts per tal que siguin vosaltres qui estireu el fil de l'espectacle i feu l'aprofundiment que més us escaigui.

ELS CONEIXEMENTS PREVIS

L'aigua és un centre d'interès per als nens i nenes. L'aigua els mulla, els esquitja, els calma, els molesta, els diverteix. És un element tant habitual i incorporat en el seu quotidià que ni el pensa, ni el reflexiona. El gest senzill i incorporat d'obrir una aixeta i fer vida normal és com respirar. Però... que passaria si hi hagués una gran avaria, i durant 3 dies no sortís aigua per l'aixeta? De fet avui hi ha molts indrets al Planeta on molts humans se les han de veure per poder fer ús de l'aigua. Com són les seves vides? el seu dia a dia? I fa una mica més de 100 anys, aquí a Catalunya, com s'ho feia la gent per tenir aigua a casa? Si ens tornéssim petits com una galeta i féssim un viatge que comencés a l'aixeta de la cuina, buscant-ne el seu origen, quin seria el nostre recorregut? Com seria la nostra petita o gran aventura? Fins on arribaríem?

CONTINGUTS I VALORS

De l'espectacle Maquinaigües creiem que se'n desprenen molts continguts i valors que es poden treballar des dels diferents unitats curriculars.

Àmbit de coneixement del medi

La industrialització de principis de segle XX.

L'arribada de l'aigua corrent a les grans ciutats i el canvi social que va suposar.

La vida dels obrers, la duresa del treball, les relacions que s'estableixen.

L'ús de l'aigua com a recurs natural per a la vida i l'activitat humana.

L'explotació de l'aqüífer del Llobregat. Del regadiu dels horts del Baix Llobregat, l'ús de la indústria i l'abastiment d'aigua potable cap a Barcelona.

El patrimoni industrial de Catalunya. El llegat que va deixar l'arquitectura modernista a la revolució industrial. Com a exemple concret proposem conèixer la Central Cornellà mitjançant el Museu de les Aigües, just el lloc on van néixer les cançons d'aquest espectacle (<https://www.museudellesaigues.cat>).

El concepte aqüífer i el seu paper dins el cicle natural de l'aigua.

La màquina de vapor i els seus múltiples usos.

L'element aigua i les seves característiques.

La importància de l'aigua per a la vida.

L'aigua com a part indispensable del cos de l'ésser humà.

Àmbit lingüístic

Valor de les lletres de les cançons i el vocabulari que contenen.

La personificació i les figures retòriques.

Àmbit artístic

El valor de la música en directe.

La diversitat tímbrica i les textures sonores.

La fusió de la tècnica i la tradició.

La música i les sonoritats tradicionals al servei de la transmissió d'un missatge actual i contemporani.

L'ús d'objectes quotidians com a instruments musicals.

L'estètica i el contrast de textures i colors.

La creativitat.

La poètica de les lletres de les cançons.

La poètica i els simbolismes dels instants escènics.

Els elements propis de les arts escèniques: treball actoral, disseny de llums, dramatúrgia, vestuari, atrezzo...

Les cançons

Les lletres de les cançons de Maquinaigües no són explícites. A La Tresca ens agrada buscar la manera poètica d'explicar històries. Potser això demana una mica més d'esforç, però alhora esdevé un estímul a la creativitat i al pensament deductiu. Us proposem algunes reflexions i preguntes que poden ser un punt de partida alhora de fer un treball a l'aula.

Aigua

| *Claudi Llobet*

Aigua tan petita i delicada
aigua tant gegant i desbocada.
Despertant la font
adormint el foc.

*Aigua, gota a gota, ho omple tot
aigua, gota a gota, ho omple tot
aigua, gota a gota...*

Aigua pel meu cos tan delicada
aigua pel desert tan somiada.
Despertant la font
adormint el foc.

*Aigua, gota a gota, ho omple tot
aigua, gota a gota, ho omple tot
aigua, gota a gota...*

En aquesta cançó el Claudi ens parla de l'aigua i de lo important i imprescindible que és per als humans.

Sabeu si en el nostre cos a part d'ossos i teixits, òrgans i cèl·lules hi tenim aigua?

Per què creieu que l'aigua pot ser alhora delicada i desbocada, necessària i perillosa?

Aqüífer

Jordi López

On viu l'aigua, misteriosa?
Sento el seu dring.
Amagada entre roques
l'aigua viu aquí.

On viu l'aigua, viatgera?
On té els seus camins?
És la pluja qui la porta
i ara viu aquí.

Crida a l'aigua, que la busco.
Sento que és amb mi,
S'ha filtrat entre la sorra,
L'aigua viu aquí.

On és l'aigua, necessària
si hem de viure aquí?
L'hem trobat just aquí sota.
La farem sortir.

En aquesta cançó en Jordi juga a jugar amb l'aigua, l'aigua s'amaga de l'home, cal trobar-la, quins camins haurà fet, quines pistes dóna per poder-la cercar.

Sabeu què és un aqüífer?

Com podem descobrir, on hi pot haver aigües subterrànies?

Sabeu què és un sauri?

Pou

| Toni López

No es pot dir que tinguem la sort de cara
per més profund que fem aquest forat,
fins que no veurem brollar l'aigua
llavors quan se'ns emporti el fang.

No es pot dir que la vida ens planti cara
encara que ara ens costi respirar,
tenim el pa i el cos que aguanta
demà la feina per tornar.

*Que el grinyol
que la màquina humana fa
no ens perdi i ens desperti
no es trenqui i ens empenyi
a anar endavant, perforant...*

No es pot dir que ara ens manqui la bufada
la queixa de la terra i el trepant,
la percussió més subterrània
l'esquena torta del company.

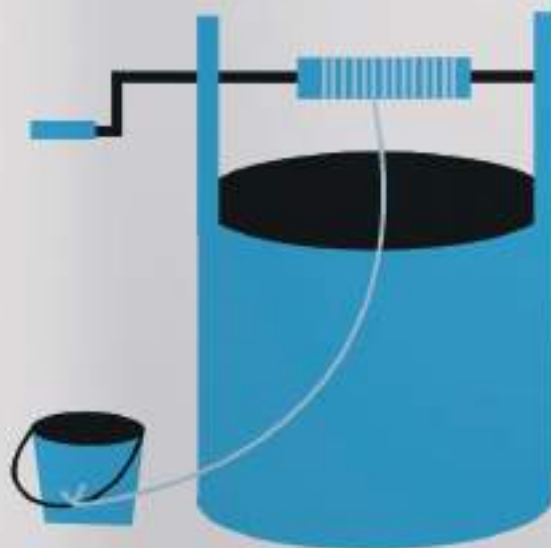
No es pot dir que la mort ens sigui rara
aquí tampoc l'atzar passa de llarg,
tornem com cada dia a casa
més o menys els que hem començat.

En aquesta cançó el Toni ens parla de la duresa del treball
alhora de construir un pou. Antigament molts treballadors
perdien la vida en les dures condicions de treball que es
feia sota terra.

Per què creieu que la cançó diu "...encara que ara ens
costi respirar..."?

Què vol dir la cançó quan explica "...tornem com cada
dia a casa més o menys els que hem començat"?

Per què era necessari construir un pou fins a l'aqüífer?

Treballo

Claudi Llobet

Treballa molt, m'esforço molt
perquè l'aigua arribi a la ciutat.
Pim-pam, pim-pam, pim-pam,
mai em queixo del meu treball.
Treballa dignament amb l'aigua de la gent,
em guanyo el meu jornal.
Pim-pam, pim-pam, pim-pam,
mai em queixo del meu treball.

*l mentre soni aquest xiulet
em mantindré amb el cap ben dret.
Mentre no calli aquest xiulet
m'aguantaré amb el cap ben dret,
perquè jo, treballo!*

Treballo i respiro, respiro i treballo.
Funciona aquest invent!
Pim-pam, pim-pam, pim-pam,
no m'aturo ni un sol moment.
Treballo amb elegància,
domino la paciència
i l'aigua arriba al poble amb abundància.

I mentre soni aquest xiulet...

En aquesta cançó el Claudi ens parla en primera persona d'un treballador de la Central d'extracció i bombeig d'aigua. Per aquest treballador era molt important fer bé la seva feina, esforçar-se al màxim per poder aconseguir que l'aigua de l'aqüífer arribés a les cases de la gent de la ciutat de Barcelona.

Per què creieu haviem de treballar a cop de xiulet?

Per què eren necessàries les calderes de carbó?

Què vol dir bombejar?

Blau

| Toni López

I a cada casa que hi arribi
una part del blau
que ara ja corre per sota la ciutat,
i a cada boca una mica
de mar sense sal,
d'immensurable blavor
i de cos neutral.

Com n'era de normal
anar a fer safareig o anar a pouar
i ara ja no em cal.
Que tinc l'aigua a casa,
l'aigua a casa igual.

En aquesta cançó el Toni ens parla de com ens va canviar la vida a les persones en el moment en que l'aigua ens va arribar a casa.

Com s'ho feia abans la gent per poder-se rentar, beure, cuinar, netejar etc.?

Sabeu que eren els safareigs?

Què creieu que vol dir "mar sense sal"? i "de cos neutral"?

Per què associem el color blau a l'aigua si realment és transparent?

Gota

| Toni López

Gota a gota se'n va...

Ni fa la maleta ni pensa en tornar
sento que la tinc però sempre marxa,
ja ni penso en ella quan faig el dinar
gota a gota se'n va.

En aquesta cançó el Toni ens parla de l'aigua com si fos una persona que marxa per no tornar.

Sabeu què és una personificació? Coneixeu altres figures retòriques?

Sabem que hem d'estalviar l'aigua, però, per què?

On va a parar l'aigua que viatja per l'aigüera?

Sabeu què és el cicle de l'aigua?

Instruments musicals poc cone guts

En l'espectacle Maquinaigües, La Tresca toquem instruments que no són tant coneguts com la guitarra elèctrica o el baix elèctric, d'altres són objectes quotidians però que els usem com a instruments de música. Us donem algunes pistes sobre aquests instruments i objectes, però...

EL CHARANGO

Però charango, o més aviat, Txarango no és un grup de música català? Podem dir que Txarango no toca el charango, bé només un dels seus músics en els inicis del grup. En coneixeu la història?

Hi ha varies teories sobre l'origen del charango, però totes apunten a les influències dels espanyols i els seus instruments musicals com mandolines, vihuelas, guitarrons i sobretot el timple canari, però no només els instruments, les músiques festives i populars com les tunes i comparses, altrament anomenades "charangas".

No fa tant, la caixa de ressonància del charango era construïda amb la closca d'armadillo...un animal en vies d'extinció. Realment sona millor amb closca d'armadillo però, val la pena?

<https://www.youtube.com/watch?v=0-yCgpcckMSsEL>

LOW WHISTLE

El low whistle és un instrument de vent modern molt usat en la música celta, entre d'altres.

El low whistle és més modern que el Rugby. Però quina relació hi ha entre aquest instrument de vent i aquest esport? Una pista? Podríem dir que el low whistle neix per accident fa uns cinquanta anys.

Coneixeu el debat entre la tradicional i la modern? en el menjar, en l'esport, en la cultura i tradicions i evidentment en la música, en gairebé tots els àmbits de la vida hi ha persones que defensen l'origen de les coses i mantenir les tradicions i persones que defensen que les coses poden evolucionar cap a maneres de fer que s'allunyen dels seus orígens.

Alguns diran que el pobre low whistle és com la "paellador" i d'altres diran que és un nou instrument genial i molt popular. Busqueu, busqueu!!!

<https://www.youtube.com/watch?v=t-xvls5ki9A>

EL CUBELL

El cubell no és un instrument de música, però ho pot fer veure. En el nostre cubell hi caben 75 litres d'aigua, però si li piquem la base pot fer les funcions d'un bombo, evidentment quan el cubell és buit.

I per què no usem un bombo de veritat? doncs perquè un cubell pot fer de cubell i de bombo, però un bombo no pot fer de cubell...bé, tècnicament si que podria però és faria malbé i valen força diners

LA CÀNTERA

Una càntera és una càntera, però quan és buit i segons com el vagis picant, ens regala una riquesa de sons molt interessant.

Sabeu què és un Udú? un instrument de percussió d'origen nigerià. Udu significa "pau" o "atuell, recipient..."

https://www.youtube.com/watch?v=_VxCubXODmg

Qui som?

La Tresca i la Verdesca

Som un grup de música per a tota la família, però també som en Jordi, en Toni i en Claudi, tres persones identificades amb les abelles per la seva manera d'organitzar-se i de treballar.

Ens vam ajuntar per fer la primera actuació l'abril de 1998 i fins ara continuem oferint la nostra música.

Durant aquests més de 24 anys hem fet espectacles d'animació, concerts teatralitzats, espectacles de petit format, hem explicat contes, impartit formacions, compost música per encàrrec, hem gravat sis discos i hem col·laborat amb altres propostes musicals.

Tenim la mania de compondre les nostres pròpies cançons defugint els clíxés pedagògics i les modes musicals. Tenim la voluntat d'oferir el millor de nosaltres als nens i les nenes, un públic intel·ligent de present i futur.

**La nostra mel
...els espectacles**

Espectacles

Zum

Amb aquest espectacle vam començar l'abril del 1998 i des d'aleshores l'hem treballat per tot el territori de parla catalana, en petits i en grans escenaris.

És un espectacle d'animació en què tres abelles volen que l'acció passi fora de l'escenari, a la plaça, al pati de l'escola, de manera que es faci protagonista el públic. Us contem i us animem a participar amb les nostres cançons, un repertori en constant moviment.

A quant va la mel?

El nostre interès pel joc popular i tradicional ens porta a crear l'espectacle *A quant va la mel?* amb la col·laboració i l'assessorament d'Oriol Ripoll, expert en jocs i amic del grup. L'espectacle s'estrena el 2002 a la Fira del Joc i la Juguina Diferent de Tona. En aquesta nova proposta fem jugar el públic en un format molt diferent del de *Zum*, més petit, més íntim, més nimat i més proper.

"L'espectacle *A quant va la mel?* suposa una nova manera d'entendre el joc com a eina d'animació... i al sortir de l'espectacle, qui ha jugat marxa ple de jocs i melodies tradicionals, i amb la mirada de qui reconeix en cada lloc i en cada objecte una nova oportunitat de jugar."

Oriol Ripoll, expert en joc

Històries d'aigua

L'estiu del 2005 estrenem el nostre tercer espectacle. Aquest cop abandonem definitivament l'entorn obellístic per endinsar-nos en les històries aigualides de tres banyistes que fan una proposta d'animació remullada: música i jocs d'aigua des d'un plantejament sostenible i divertit, musical i poètic.

Per un instant

Després de més de 10 anys fent espectacles d'animació al carrer, volíem entomar el repte de fer un espectacle d'interior oferint la nostra música. Èssim capaços d'oferir un concert sense fórmules ni estructures d'animació?

De la mà de Xiriquetsula Teatre i amb la direcció de Iolanda Llansà, La Tresca us cantem i us expliquem els nostres records, els nostres somnis i les nostres dèries, amb un espectacle musical, familiar i senzill, proper, ple de tendresa i sentit de l'humor que vam estrenar al Sant Andreu Teatre (SAT) el desembre del 2011.

"Un espectacle absolutament deliciós!"

"Delicat, imaginatiu, detallista, nostàlgic, irònic... Un regal!! Gràcies per una tarda magnífica."

"La senzillesa i la tendresa d'allò petit el fa immensament gran a ulls de qui se mira."

Col·laboracions

TEATRE AL DETALL

Des de l'any 2013 hem estat treballant amb la Cia. Teatre al Detall com a compositors de les músiques dels seus espectacles i com a músics de directe.

Teatre al Detall és una companyia amb més de 16 anys de trajectòria, formada per Txell Botey i Xavi Idóñez. Van començar com una proposta teatral per a adults, però en la seva ruta artística han fet un gir cap al públic familiar. És en aquest tomb on La Tresca participem d'una trilogia d'espectacles: *L'Endrapasomnis*, *La nena dels pardals* i *La motxilla de l'Ada*.

L'Endrapasomnis

S'estrena a la **Mostra d'Igualada 2014**. És el primer encàrrec que ens fa Teatre al Detall alhora que la nostra primera experiència a musicar un espectacle i ser-ne els músics de directe. Està dirigida per Joan M. Segura i escrita per Jordi Palet, que també escriu les lletres de les cançons que vam musicar. Aquest espectacle va rebre el **Premi de la Crítica al Millor espectacle familiar 2014** i va ser finalista al **Premi Enderrock al Millor disc de música infantil i familiar 2014**.

La nena dels pardals

S'estrena el març del 2017 al SAT!. Després de l'èxit de *L'Endrapasomnis*, Teatre al Detall torna a tenir el mateix equip artístic amb la direcció de Joan M. Segura i la dramaturgia de Jordi Palet. L'espectacle ha rebut el **Premi de la Crítica al Millor espectacle familiar 2017**, el **Premi Enderrock al Millor disc per a públic infantil i familiar 2018**, el **Premi de la Mostra d'Igualada 2018** i el **Premi Butaca 2018 al Millor espectacle familiar** i va ser candidat al **Premi MAX al Millor espectacle familiar** i a la **Millor composició musical 2020**. Va fer temporada al Teatre Nacional de Catalunya (TNC) l'octubre i novembre del 2019.

La motxilla de l'Ada

S'estrena a la **Mostra d'Igualada 2021**. Amb aquest espectacle es tanca la trilogia d'obres amb Teatre al Detall, que torna a repetir amb el mateix equip de treball: Joan M. Segura a la direcció i Jordi Palet a la dramaturgia. A *La motxilla de l'Ada*, *La Tresca*, encarnats com "Els Tietes", fem un petit gir musical cap a sonoritats diferents de les que havíem estat fent fins aleshores. L'espectacle va rebre el **Premi de la Crítica al Millor espectacle familiar 2021**. Va fer temporada al Festival Grec de Barcelona el juliol del 2021.

Discografia

LA TRESCA I LA VERDESCA (2004)

És el primer disc de La Tresca, enregistrat amb el mateix nom del grup com a carta de presentació. Hi trobareu un recull de les cançons i les danses que formaven part del repertori que el grup interpretava en els seus espectacles d'animació. En aquest primer disc hi participen els músics Aleix Tablas i Xavi Llorens, entre d'altres.

Va ser enregistrat en sistema analògic l'any 2003 als Estudis Aleph amb Lluís Molas i editat el 2004 per Temps Record.

4 (2010)

El segon disc d'estudi de La Tresca, editat el 2010. Hi ha 12 cançons sorgides dels diferents espectacles d'animació. Hi participen els músics Aleix Tablas, Xavi Llorens i Dani Espasa, entre d'altres. Enregistrat el 2009 als Estudis Sentir amb Lluís Molas i editat per Temps Record.

"...un grup que es caracteritza per treballar sense pressa, dedicant especial cura als arranjaments musicals, les lletres i la sensibilitat de cada cançó..."
Diari Ara

L'ENDRAPASOMNIS (2014)

El disc conté la banda sonora encarregada l'any 2014 per la companyia Teatre al Detall i composta per La Tresca per a l'obra de teatre familiar L'endrapasomnis, basada en un conte de Michael Ende. Les lletres de les cançons són del dramaturg que va escriure l'obra, Jordi Pàlet. El disc va ser finalista del Premi Endemrock 2014 al Millor disc per a públic infantil i familiar. Enregistrat el 2014 amb la producció musical de Marc Duandreau i editat per Temps Record.

La nena dels pardals

LA NENA DELS PARDALS (2017)

És la segona banda sonora que Teatre al Detall encarrega a La Tresca, totes les cançons i músiques incidentals de l'obra de teatre familiar La nena dels pardals. Les lletres són de nou a càrrec del dramaturg Jordi Pàlet. El disc va guanyar el Premi Endemrock al Millor disc per a públic infantil i familiar 2018 (premi de la crítica) i va ser finalista al Premi Endemrock al Millor disc per a públic infantil i familiar 2018 (votació popular). Enregistrat el 2017 amb la producció musical de Marc Duandreau i editat a Temps Record.

MAQUINAIGÜES (2021)

Aquest disc conté set cançons que descriuen el viatge que fa l'aigua des de les profunditats de la terra fins a les aixanes de casa nostra. Les cançons van ser fruit d'un encàrrec del Museu de les Aigües per commemorar el centenari de la Central Comelló l'any 2009. Enregistrat el 2020 a l'estudi amb la producció musical de Xavier Batllés i editat a Temps Record.

LA MOTXILLA DE L'ADA (2021)

El disc conté la música i les cançons de l'obra de teatre familiar del mateix títol. Amb aquesta producció de Teatre al Detall es culmina la trilogia on La Tresca musica de nou, per encàrrec, una obra escrita per Jordi Pàlet. Després d'enregistrar el 2021 a l'estudi amb la producció musical de Xavier Batllés i editat a Temps Record.

Premis

Premi de la Crítica al Millor espectacle familiar 2014
amb l'Endrapasomnis

Premi de la Crítica al Millor espectacle familiar 2017 amb *La nena dels pardals*

Premi Enderrock al Millor disc per a públic infantil i familiar 2018
amb *La nena dels pardals*

Premi de la Mostra d'Igualada 2018 amb *La nena dels pardals*

Premi Butaca 2018 al Millor espectacle familiar amb *La nena dels pardals*

Guineueta 2018 (Amics del Teatre Zorrilla de Badalona)

IV premi Oriol Canals 2019 (Omnium Cultural Les Corts)

Premi de la Crítica al Millor espectacle familiar 2021 amb
La motxilla de l'Ada

Nominacions

Finalista al Premi Enderrock al Millor disc de música infantil
i familiar 2014 amb l'Endrapasomnis

Candidat al Premi MAX al Millor espectacle familiar i a la
Millor composició musical 2020 *La nena dels pardals*

GRÀCIES!

CONTACTE:
info@latresca.com
www.latresca.cat
649 131 730

Fotografies: Carles Rodríguez Disseny: Estudio Lina Vila

LA TRESCA
i la verdesca

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Institut Català de les
Empreses
Culturals

Programa d'accessibilitat de
Teatre per a Tots els Públics
de Catalunya

B.C
BADALONA
CULTURA